

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ
ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ
ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.
ਹਰੀਸ਼ ਚੰਦਰ ਸਕਸੇਨਾ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।
ਬਨਾਮ
ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।
1957 ਦੀ F.A.O. 66-D.

ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1940 ਦਾ X) — ਅਨੁਸੂਚੀ 1 ਧਾਰਾ 3 — ਸੰਦਰਭ 1965 ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕਰਨਾ — ਸੈਟੀਮੀਟਰ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ ਕਦੋਂ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ — ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਅਵਾਰਡ - ਕੀ ਰੱਦ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਲਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦਾ ਦਫਤਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਲਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਕਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਾਲਸ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਸਾਲਸ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੋਨੋਂ ਧਿਰਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਣ ਜਾਂ ਕੋਈ ਪਿਛਲਾ ਪਰਿਮੇਟਰੀ ਆਰਡਰ ਹੋਵੇ ਜੋ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ। ਦਲੀਲਾਂ ਜਾਂ ਵੇਰਵਿਆਂ ਲਈ ਜਾਂ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਤਰੀਕਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਸਾਲਸ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸਾਲਸ ਦੇ ਕੰਮ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਲੈ ਲਏ ਹੋਣ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਰੱਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਿਆਦ ਵਧਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ (ਸੈਕਸ਼ਨ 39, ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1940 ਦੇ ਤਹਿਤ) ਸ੍ਰੀ ਜਗਮੋਹਨ ਲਾਲ ਟੰਡਨ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 11 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ, ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਸ਼ੀਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਵੀ.ਡੀ. ਮਹਾਜਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਐਸ.ਐਨ. ਸ਼ੰਕਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਜੇ.-ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਜਗਮੋਹਨ ਲਾਈ ਟੰਡਨ, ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਮਿਤੀ 11 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਰੀਸ਼ ਚੰਦਰ ਸਕਸੈਨਾ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤੀ ਸਾਲਸੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 30 ਅਤੇ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਰਜੀਹੀ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਕੁਝ ਮੁਰੰਮਤ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਟੈਂਡਰ ਮੰਗੇ ਗਏ ਸਨ। 11 ਦਸੰਬਰ, 1951 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਰੀਸ਼ ਚੰਦਰ ਸਕਸੈਨਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਟੈਂਡਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਟੈਂਡਰ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦਰਾਂ ਨਾਲੋਂ 149 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਵੱਧ ਦਰਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਟੈਂਡਰ ਨੂੰ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਈ. ਦਿੱਲੀ ਏਰੀਆ, ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ-ਕਰਨਲ ਘੁੰਮਣ ਨੇ 17 ਦਸੰਬਰ, 1951 ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ 16 ਦਸੰਬਰ, 1951 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਟੈਂਡਰ ਭਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਰਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦਰਾਂ ਤੋਂ 249 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਵੱਧ ਦੀ ਬਜਾਏ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ 149 ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, 16 ਦਸੰਬਰ, 1951 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਪੀ 3 ਨੂੰ ਪੇਸਟ ਕਰਨ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਪੱਤਰ, ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਪੀ 2 ਭੇਜਿਆ। ਇਹ ਪੱਤਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਿਆ। 24 ਦਸੰਬਰ, 1951, ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, 17 ਦਸੰਬਰ, 1951 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਟੈਂਡਰ ਨੂੰ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ-ਕਰਨਲ, ਜੀ.ਐਸ. ਘੁੰਮਣ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਵਿਵਾਦ ਕਾਰਨ, 9 ਫਰਵਰੀ, 1955 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਕਰਨਲ ਜੀ ਐਸ ਘੁੰਮਣ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਸਾਲਸ ਵਜੋਂ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ।

15 ਫਰਵਰੀ, 1955 ਨੂੰ, ਸਾਲਸ ਨੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਚਿੱਠੀਆਂ ਭੇਜੀਆਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਲਸ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ-ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ 2 ਮਾਰਚ, 1955 ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਕਾਪੀ ਸਮੇਤ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ 14 ਮਾਰਚ, 1955 ਤੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, 2 ਜੂਨ, 1955 ਨੂੰ, ਸਾਲਸ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 15 ਜੂਨ, 1955 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਰਸਮੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਦਿਆਂ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਧਿਰ ਖੁਦ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਬਕਾ ਧਿਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲੇ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ

ਹੈ। 15 ਜੂਨ, 1955 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 14 ਜੁਲਾਈ, 1955 ਨੂੰ, ਸਾਲਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਵਾਰਡ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਰੀਸ਼ ਚੰਦਰ ਸਕਸੈਨਾ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਯੂਨੀਅਨ ਨੂੰ 7,176 ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 7 ਨਵੰਬਰ, 1955 ਨੂੰ, ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਵਾਰਡ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 17 ਫਰਵਰੀ, 1956 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਰੀਸ਼ ਚੰਦਰ ਸਕਸੈਨਾ ਨੇ ਸਾਲਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਭਾਰਤੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 30 ਅਤੇ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਾਲਸੀ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ 'ਤੇ ਕਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਵਾਰਡ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਸ ਨੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ, ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਵਿਦਿਆਲੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ: (1) ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਲਸ ਨੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਸੀ; (2) ਕਿ ਹਵਾਲਾ ਇਕਪਾਸੜ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਅਵੈਧ ਸੀ; (3) ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 299 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵੈਧ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ (4) ਕਿ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ-ਕਰਨਲ. ਜੀ.ਐਸ.ਘੁੰਮਣ, ਜਿਸ ਨੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਕੇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਟੈਂਡਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਆਖਰੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ੀ 'ਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਜਬੀਅਤ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਸਕਾਰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਹੋਰ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਲਸ ਹਵਾਲਾ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ। ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਵਾਪਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਪੁਰਸਕਾਰ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿਦਵਾਨ

ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਇਹ ਸਮਾਂ 15 ਜੂਨ, 1955 ਤੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਦਿਨ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਸਾਲਸ ਹਵਾਲੇ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਬਾਅਦ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਲਸ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ 15 ਫਰਵਰੀ, 1955 ਨੂੰ ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ 14 ਜੁਲਾਈ, 1955 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਵਾਰਡ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੋਟਾ ਸਵਾਲ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ: "ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ ਕਦੋਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ?"

ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਲਈ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। 9 ਫਰਵਰੀ, 1955 ਨੂੰ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਕਰਨਲ ਜੀ.ਐਸ. ਘੁੰਮਣ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਸਾਲਸ ਵਜੋਂ ਸੰਦਰਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ 15 ਫਰਵਰੀ, 1955 ਨੂੰ ਸੀ ਕਿ ਸਾਲਸ ਨੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਚਿੱਠੀਆਂ ਭੇਜੀਆਂ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਸਾਲਸ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ-ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ 2 ਮਾਰਚ, 1955 ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਅਤੇ 14 ਮਾਰਚ 1955 ਤੱਕ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 2 ਜੂਨ, 1955 ਨੂੰ, ਸਾਲਸ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 15 ਜੂਨ, 1955 ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਰਸਮੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਧਿਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। 15 ਜੂਨ, 1955 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਖੁਦ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਇਕਤਰਫਾ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ 14 ਜੁਲਾਈ, 1955 ਨੂੰ ਸਾਲਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।

ਇਸ ਖੋਜ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ 15 ਜੂਨ, 1955 ਨੂੰ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਲਸ ਨੇ ਹਵਾਲਾ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ: -

“ਪੱਖਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਲਸ ਨੇ 15 ਜੂਨ, 1955 ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਧਿਰਾਂ 15 ਜੂਨ, 1955 ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਇਕਤਰਫਾ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਵੱਲੋਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਜੇ ਵੀ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਹ ਮੁੱਢਲੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਨ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਉਸ ਨੇ 15 ਫਰਵਰੀ 1955 ਨੂੰ ਜੇ ਚਿੱਠੀ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਸੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਸਥਾਨ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ 15 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1955 ਦੀ ਮਿਤੀ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਮੰਗੀ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਤਾਰੀਖ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। ਇਹ ਦੋ ਸੰਚਾਰ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਣਗੇ ਕਿ ਸਾਲਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਹਵਾਲੇ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ

ਲਈ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ 15 ਜੂਨ, 1955 ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਵਾਰਡ 14 ਜੁਲਾਈ, 1955 ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਇਸ ਖੋਜ 'ਤੇ ਆਉਣ ਲਈ ਵਿਦਿਆਲੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਬੇਕਰ ਬਨਾਮ ਸਟੀਫਨਜ਼ (1) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਲਸ ਇੱਕ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ ਸਾਲਸ ਦੇ ਕੰਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੇਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਗਾਊਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੁਣ ਚੰਗਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ (1) ਲੇਸੀਫੇਗਲੂ ਬਨਾਮ ਕੁਮੈਨਟੇਰੇਸ (2) ਦੇ ਹਾਊਸ ਆਫ ਲਾਰਡਜ਼ ਦੇ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹਿੱਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੇਸੀਫੇ ਓਗਲੂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਕਾਟ, ਐਲ.ਜੇ. ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ: -

"ਅਪੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਦੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਸ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਹਵਾਲੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਦੋਵੇਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਅਥਾਰਟੀ, ਮੈਸਰਸ ਬਜਰੰਗਲ ਲਾਡੂਰਾਮ ਬਨਾਮ ਗਣੇਸ਼ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਕੰਪਨੀ (3) ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਏ ਸਨ। ਹੈਰੀਜ਼, ਸੀ.ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ, ਇਹਨਾਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਤੋਂ ਲੰਬਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ: -

"ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ 'ਐਂਟਰਿੰਗ ਓਨ ਏ ਰੈਫਰੈਂਸ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਅਤੇ ਲੇਸੀਫੇ ਓਗਲੂ ਬਨਾਮ ਕੋਮਾਂਟਾਰੇਸ (2) ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਬੇਕਰ ਬਨਾਮ ਸਟੀਫਨਜ਼ ਦੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ। ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੇਕਰ ਬਨਾਮ ਸਟੀਫਨਜ਼

(1), * *****

ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਾ ਤਾਂ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਕਰੋ, ਪਰ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਹੈ। ”

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਸਕਾਟ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਐਲ.ਜੇ., ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ. ਸਰਦਾਰ ਮਲ ਹਰਦਤ ਰਾਤ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਓ ਬਖਸ਼ ਰਾਏ ਸ਼੍ਰੀ ਨਰਾਇਣ (4), ਨੰਦਾ ਕਿਸ਼ੋਰ ਬਨਾਮ ਬਾਲੀ ਕੇ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਿਮਟਿਡ (5), ਅਤੇ ਰੰਗਨਾਥਨ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨਈਆ (6) ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਿੱਖਿਅਕ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਥਾਰਟੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਨਿਚੋੜ ਕੱਢਿਆ:-

“ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਰਵੱਈਆ ਬਹੁਤ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੋਕਰ ਬਨਾਮ ਸਟੀਫਨਜ਼ (1) ਵਿੱਚ, * * ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸੰਭਵ ਸੀ। ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਸੰਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰਵੱਈਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਬਦੀਲੀ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਲੇਸੀਫ਼ ਓਗਲੂ ਬਨਾਮ ਕੋਮਾਂਟਾਰੋਸ (2), ਅਤੇ ਬੋਕਰ ਬਨਾਮ ਸਟੀਫਨਜ਼ (1) ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਇਹ ਬਾਅਦ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਸਿਨਹਾ, ਜੇ. ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਰਾਇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੇਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਿਲ ਕੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਣ। ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਤਿਆਰ ਕਰੇ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਸਰਦਾਰ ਮੱਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, (4) ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਲਸ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਅਹੁਦਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਸੰਭਾਲ ਲਈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਧਿਰਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਨ, ਜਾਂ ਕੁਝ ਅਧੀਨ ਸਨ। ਅਚਨਚੇਤ ਹੁਕਮ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਚੈਟਰਜੀ, ਜੇ., ਨੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ: -

“ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਾਲਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਦਾ ਦਫਤਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਲਸ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਕਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਉਹ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਲਸ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਸੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਤੋਰਦਿਆਂ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ: “ ਸਾਲਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਸਾਲਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਈਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਇੱਕ-ਪਾਰਟ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਪਿਛਲਾ ਪਰਿਪੇਟਰੀ ਆਰਡਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦਲੀਲਾਂ ਜਾਂ ਵੇਰਵਿਆਂ ਲਈ ਜਾਂ ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਅਚਨਚੇਤ ਮਿਤੀਆਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਸਿਰਫ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਲਸ ਦੇ ਕਾਰਜ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਲੈ ਲਏ ਹਨ।

ਸਤਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਮੇਸਰਸ ਬਜਰੰਗਲਾਲ ਲਾਡੂਰਾਮ ਬਨਾਮ ਗਵੇਸ਼ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ (3) ਵਿੱਚ ਹੈਰੀਜ਼, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਚੈਟਰਜੀ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਸਾਲਸ ਨੇ 15 ਫਰਵਰੀ, 1955 ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਚਿੱਠੀਆਂ ਭੇਜੀਆਂ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਲਸ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ-ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ. ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇਕੱਲੇ ਸਾਲਸ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ। ਬਜਰੰਗਲਾਲ ਲਾਡੂਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੀ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਿਚ ਡਾ.ਵੀ.ਮਹਿਤਾ ਬਨਾਮ ਪੀ.ਪੀ.ਜੇਸ਼ੀ (7)। ਤੋਂਡੋਲਕਰ, ਜੇ., ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਲਸ ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲਸ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਫੰਕਸ਼ਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸਾਲਸ ਨੇ ਮੁਢਲੀ ਮੀਟਿੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਲਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਉਸਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸਾਲਸ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲੇਸੀਫੇਗਲੂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਸੇਨੀਲਾਲ ਠਾਕੁਰ ਬਨਾਮ ਲਛਮੀਨਾਰਾਇਣ ਠਾਕੁਰ (8) ਵਿੱਚ, ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਲਸ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਹਵਾਲਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਲਸੀ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ, ਅੱਗੇ ਕੁਝ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੇਸਰਸ ਬਜਰੰਗਲਾਲ ਲਾਡੂਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ-ਕਰਨਲ. ਜੀ.ਐਸ. ਯੁੰਮਣ ਨੇ 15 ਫਰਵਰੀ, 1955 ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 14 ਜੁਲਾਈ, 1955 ਨੂੰ ਇਹ ਪੁਰਸਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਰੱਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਐਵਾਰਡ ਦੇਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਿੱਖਿਅਤ

ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਅਰਦਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਵਿਚ ਵੀ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀ ਗਈ (ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਅਪੀਲ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਯੋਗ ਸੀ)। ਅਵਾਰਡ ਰੱਦ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ/ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ 14 ਜੁਲਾਈ, 1955 ਦੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਸਾਲਸ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

(1)(1867), 2 Q.B. 523.

(2) (1941) 1 K B 396

(3) A.I.R. 1951 Cal. 78.

(4) A.I.R. 1922 All. 106.

(5) A.I.R. 1943 Cal. 255.

(6) A.I.R. 1946 Mad. 504.

(7) A.J.R. 1956 Bean. 146.

(8) A.I.R. 1957 Pat, 395.

Mandeep Kaur

(Translator)

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।